

ਐਰਿਕ ਵੈਸਟਨ ਸੀਜੇ ਅਤੇ ਕਪੂਰ, ਜੇ.
ਬਾਬੂ ਰਾਮ, - ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲੈਟ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੀ ,

1952

ਬਨਾਮ

----- -ਭਾਰਤ ਦਾ ਡੋਮਿਨੀਅਨ (ਹੁਣ ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਘ), - 20 ਮਾਰਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਜਵਾਬਦਾਰ।

1950 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 655।

ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1935—ਸੈਕਸ਼ਨ 240 ਅਤੇ 243—ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ (V ਦਾ 1861), ਸੈਕਸ਼ਨ
7 —ਇਕ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਆਫ ਪੁਲਿਸ, ਬਾਬੂ ਰਾਮ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ
ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ- ' -

ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 240, ਭਾਵੇਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਡੋਮੀਨੀਅਨ

ਭਾਰਤ ਦੇ

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਾਂ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1935 ਦੀ ਧਾਰਾ 243, ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੈਂਕ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 240 (2) ਹੈ ਧਾਰਾ 243 ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ। ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮਿਤੀ 19 ਜੁਲਾਈ, 1950 ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਪੀਲੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਟੇਕ ਚੰਦ ਵਿੱਜ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 7 ਫਰਵਰੀ 1950, - ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਰਚੇ ਸਮੇਤ ਗ੍ਰਿਮ ਹੋ ਗਿਆ।

ਐਮ ਕੇ ਮਦਾਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਲਈ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਏ.ਜੀ.

ਨਿਰਣਾ

ਈ. ਵੈਸਟਨ, ਸੀ.ਜੇ. ਇਹ ਇੱਕ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਦਿੱਲੀ ਦੁਆਰਾ Eric Weston
C. J.
ਉਸਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਮੁਦਈ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਤਾਇਨਾਤ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੀ। ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ 1924 ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਅੰਬਾਲਾ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦਿੱਲੀ ਸੀ। ਸਾਲ 1942 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਹਾਇਕ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਵਜੋਂ ਪੱਕਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਲ 1944 ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਦੁਬਾਰਾ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 4 ਮਈ 1945 ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਡੈਂਟ ਆਫ ਪੁਲਿਸ, ਦਿੱਲੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਚੀਫ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਵਿਭਾਗੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸਨੇ ਫਿਰ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ

ਬਾਬੂ ਰਾਮ ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ। 'ਤੇ' . . ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ
Tk e Hndia^ w ^ c ^ e P ^ a ^ n ^ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ 0n ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ
ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਰਿਕ ਵੈਸਟਨ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਜੋਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ
ਸੀ

ਸੀ.ਜੇ. ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵੇਰਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਧਾਰਾ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ, ਕਿ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਚੀਫ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮ "ਬੇਅਰਥ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਬੇਇਨਸਾਫੀ, ਅਯੋਗ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ।" ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 240 ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਬਦਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਆਫ ਪੁਲਿਸ, ਅੰਬਾਲਾ

ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਦਿੱਲੀ ਦੁਆਰਾ ਬਰਖਾਸਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਯੂਫ ਧਾਰਾ 240 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਬਚਾਓ ਪੱਖ, ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਲਈ ਕੇਸ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 240 ਦੀ ਧਾਰਾ 243 ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ, 1861 ਦੇ ਐਕਟ V ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਉਸੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 243 ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੀਨੀਅਰ ਪੁਲਿਸ ਕਪਤਾਨ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7, ਮਿਤੀ 20 ਅਪ੍ਰੈਲ 1933 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅਧਿਆਏ ਦੇ ਨਿਯਮ 16.1 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਭਾਗੀ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਟੌਰ-ਜਨਰਲ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਿਵਾਜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

* ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ।

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਇਹਨਾਂ ਖੋਜਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਬਿਲਕੁਲ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹਾਂ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 240 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ

20 ਅਪ੍ਰੈਲ 1933 ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਾਬੂ ਆਰ^ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂ ਮਿਨਿਅਨ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ- ਏਰੀ ਫੈਸਟਨ ਸ਼ਨ 240 (2) ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਸੈਕਸ਼ਨ 240 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਜਵਾਬ- ਸੀ - ਜੇ .ਪੈਕਟ ਵਿਚ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਉਸੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 243 ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ “ਪੁਲਿਸ ਬਲਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਐਕਟ” ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੁਦਈ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ, 1861 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7, V ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੈਂਕਾਂ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ, ਡਿਪਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ, ਸਹਾਇਕ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਇਸਲਈ ਸੀਨੀਅਰ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਦਿੱਲੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਦਾ ਝਗੜਾ ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਰਜੇ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 1 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੁਲਿਸ ਬਲ 1861 ਦਾ ਵੀ.

ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਸੂਰਜ ਨਰਾਇਣ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ-ਪੱਛਮੀ ਸਰਹੱਦੀ ਸੂਬੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਏਆਈਆਰ 1942 ਐਫਸੀ ਵਿੱਚ ਪੰਨਾ 3 'ਤੇ ਦਰਜ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ, ਇੱਕ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਆਫ ਪੁਲਿਸ। ਉੱਤਰੀ-ਪੱਛਮੀ ਸਰਹੱਦੀ ਸੂਬੇ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰ-ਪੱਛਮੀ ਸਰਹੱਦੀ ਸੂਬੇ ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਦਈ

ਸਾਲ 1934 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉੱਤਰ-ਪੱਛਮੀ ਸਰਹੱਦੀ ਸੂਬੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਿਯਮ, ਜੋ ਕਿ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ 1861 ਦੇ ਐਕਟ V ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਸੂਰਜ ਨਰਾਇਣ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਾਲ 1934 ਵਿੱਚ ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇੱਕ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੂੰ ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੰਖੀ ਅਦਾਲਤ

ਬਾਬੂ ਰਾਮ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ ਕਿ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 240 ਦੀ ਉਪ-ਭਾਰਤੀ ਧਾਰਾ (2) ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 243 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। .

ਐਰਿਕ ਵੈਸਟਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ:-

C. J.

' ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਭਾਗ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ

243, ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਐਕਟ, ਧਾਰਾ 240 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਲਾਭ ਤੋਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 243 ਵਿੱਚ "ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ" ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਇੰਨਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸੀ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦਾ ਸਪਸ਼ਟ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਵੀ ਭਾਰਤੀ ਵਿਧਾਨ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ 'ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਦੇ ਅਧੀਨ/ਹੇਠ ਵਾਲੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 40 ਅਤੇ 241 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੱਡਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ। . ਇਹ ਸਮੱਗਰੀ¹¹³ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਗ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ।

ਫੈਡਰਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਦਾਖਲਾ V^o ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੁਦਈ ਭਾਰਤ ਗਵਰਨਮੈਂਟ ਐਕਟ, 19¹ ਦੀ ਧਾਰਾ 96B ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਤਬਦੀਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਾਲ 1934 ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ।

ਡੀ . . . . . ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ / ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 243 ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਨੂੰ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਕਿਹਾ:-

“ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ, ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰਸੰਗ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ

ਬਾਬੂ ਰਾਮ ਸੇਵਾ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ * ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ, ' ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਅਸਮਰੱਥ ਹਨ, ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਹੱਤਵ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਹਨਾਂ 'ਤੇ ਤਹਿਤ ਮਾਲਕ ਐਰਿਕ ਵੈਸਟਨ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ C. X ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਜਾਂ ਵਿਧਾਨਕ ਹੋਣ; ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ। ਦੂਜੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਅਧਿਆਇ II ਦੀ ਪੜਚੋਲ 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 240 ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ

. 263 ਤੱਕ, ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 240 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਤੇ (3) ਅਧਿਆਇ II ਦੇ ਇਕੋ-ਇਕ ਉਪਬੰਧ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਧਾਰਾ 243 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸ਼ਬਦ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੰਦਰਭਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਨਾਲ, ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 243 ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਧਾਰਾ 240 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਮਹਾਮਹਿਮ ਦੁਆਰਾ ਸਮਾਪਤੀ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 243 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੇ ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੂਰਜ ਨਰਾਇਣ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਤੱਥ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ 1937 ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਜਿਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੂਰਜ ਨਰਾਇਣ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਨਿਯਮ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 243 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇੱਕ ਸਲਾਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਐਡ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਇਹ ਬੋਰਡ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਕਿ ਸੂਰਜ ਨਰਾਇਣ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਨਿਯਮ ਉਸ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਉਸ ਰਾਏ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਜੋ ਅਪੀਲੀ ਸੂਬਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ

ਬਾਬੂ ਰਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ^v . . ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸੂਰਜ ਨਰਾਇਣ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

³⁰ j? ¹⁰ⁿ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੋ ਕਿ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ⁰ⁿ¹ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫੈਡਰਲ ਕੋਰਟ ਐਰਿਕ ਵੈਸਟਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਸੀ.ਜੇ

ਫੈਡਰਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬੋਰਡ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅੰਤਮ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 243 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ। ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੈਂਕ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇੰਡੀਆ ਐਕਟ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 1861 ਦੇ ਐਕਟ V ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਮੱਗਰੀ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

7. ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ, ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ, ਸਹਾਇਕ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਧੀਨ ਰੈਂਕ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੁਲਿਸ-ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਜਾਂ ਘਟਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਜਾਂ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਲਈ ਅਯੋਗ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। "

ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਣ ਲਈ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਭੇਜੇ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਨੇ 1937 ਦੇ ਅਡੈਪਟੇਸ਼ਨ ਆਰਡਰ ਦੁਆਰਾ, "ਸੂਬਾਈ" ਲਈ

ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਰਕਾਰ ਵਜੋਂ "ਰਾਜ" ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ 1937 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦਾ ਭੌਤਿਕ ਹਿੱਸਾ ਹੋਣ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ: -

“ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਪੁਲਿਸ-ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ, ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ, ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ, ਸਹਾਇਕ ਇੰਸਪੈਕਟਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਰਾਮ ਕਰੇਗੀ। ਜਨਰਲ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸੁਪਰਿਨ ਟੈਂਡੇਂਟ ਆਫ ਪੁਲਿਸ, ਜੋ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਪੁਲਿਸ-ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ, ਮੁਅੱਤਲ ਜਾਂ ਘਟਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਉਹ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਜਾਂ ਲਾਪਰਵਾਹੀ
ਸਮਝਣਗੇ, ਜਾਂ ਇਸ ਲਈ ਅਯੋਗ ਸਮਝਣਗੇ, ”

Babu Ram
V.
The Dominion
of India
Eric Weston
C. X

ਸੂਰਜ ਨਰਾਇਣ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਗਈ ਰਾਏ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਧੀਨ ਦਰਜੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਰਗਾਂ ਲਈ ਸਪਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। 1861 ਦੇ ਐਕਟ V ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਧਾਰਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ 1937 ਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹੜੇ ਖਾਸ ਰੈਂਕ ਨੂੰ ਖੁੰਝਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਤਾਰਕਿਕ ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉੱਚ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਧਾਰਾ 7 ਧਾਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਉੱਚ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸੀਮਾ ਦੇ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਰੂਲਜ਼, 1934 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 7 ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਹਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹੜੇ ਨਿਯਮ ਉਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਦਿਖਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਅਧੀਨ ਦਰਜੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਰਗ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੁਆਰਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 240(2) ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 243 ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ 1861 ਦੇ ਐਕਟ V ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਹੋਂਦ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵੱਲੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ 20 ਅਪ੍ਰੈਲ 1933 ਦਾ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਹੁਕਮ, ਜੋ ਕਿ ਸੀਨੀਅਰ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਦਿੱਲੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਭੌਤਿਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਾਲਾ ਸੀ।

ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮ 16.24 (ix) ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ

494

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

I VOL, V

ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮ, 1934 ਦੇ ਬਾਬੂ ਰਾਮ XVI, ਇਹ ਉਪ-ਨਿਯਮ

ਡੋਮੀਨੀਅਨ ³⁸ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ

ਭਾਰਤ ਦੇ

16.24 (ix) ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਕੋਈ ਆਰਡਰ 4 ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ” ਏਰਿਕ ਵੈਸਟਨ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

° - J-

ਸੁਪਰਿਨ ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਰੈਂਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ

ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਜੁਬਾਨੀ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ”

ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਮੁੱਖ ਜਾਂਚ

ਇੱਕ ਜੋ < ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ ਪੁਲਿਸ, ਵਕੀਲ ਸਾਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਜ਼ਬਾਨੀ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਰਡਰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਜਾਂ ਅਨਿਆਂਪੂਰਨ ਸੀ ਜਾਂ ਵਰਤੋਂ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਇਸ ਨਿਯਮ 16.24 (16.24) ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਤੱਥ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ। ir)।

ਇਸ ਉਪਾਅ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੋਈ ਬਿੰਦੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਪੀਲ, ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ। 1

ਕਪੂਰ ਜੀ ਵੀ ਇਸੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋੜਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਲਾਭਦਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ